

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁANCUCKI

Krzysztof Lis
POWIAT SZCZECINECKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Andrzej Potępa
POWIAT BRZESKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Artur Adamski
POWIAT PŁOŃSKI

Sebastian Burdzy
POWIAT ŚREDZKI

Robert Godek
POWIAT STRZYŻÓWSKI

Mirosław Graczyk
POWIAT TORUŃSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Jan Kaluszkiewicz
POWIAT CIECHANOWSKI

Janusz Mielczarek
POWIAT ŁĘCZYCKI

Artur Pizoń
POWIAT JANOWSKI

Radosław Roszkowski
POWIAT PRUDNICKI

Piotr Rzeszotarski
POWIAT SIERPECKI

Marek Szczepański
POWIAT CHOJNICKI

Waldemar Trelka
POWIAT RADOMSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Artur Maruszczak
POWIAT KĘDZIERZYŃSKO-KOZIELSKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

CZŁONKOWIE

Piotr Babicki
POWIAT STARACHOWICKI

Leszek Bajon
POWIAT SŁUBICKI

Artur Bieliński
POWIAT ZGORZELECKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHEŁMIŃSKI

Sebastian Szaleniec
POWIAT BĘDZIŃSKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/248/25

Warszawa, 13 października 2025 roku

Szanowny Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na korespondencję z 3 października br. w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw (RPW/31944/2025), przesyłam opinię Związku Powiatów Polskich.

W sytuacji ogromnej, wciąż rosnącej luki w finansowaniu oświaty ze środków budżetu państwa (obecnie sięga ona blisko 50 mld złotych), propozycje legislacyjne, które mogą zwiększać wydatki samorządów w tym obszarze budzą wątpliwości.

Samo „uwzględnienie” nowego zadania w rozporządzeniu w sprawie potrzeb oświatowych nie oznacza, że pieniądze na jego realizację się pojawiają, bowiem o wysokości środków nie decyduje ustawa o dochodach jednostek samorządu terytorialnego tylko środki planowane w budżecie państwa. Nie można zatem wykluczyć, że realizacja zadania zapewnienia bezpłatnego posiłku w szkołach musiałaby odbyć się kosztem ograniczenia realizacji innych zadań.

Szacunki kosztów przedstawione w uzasadnieniu oparte tylko na tzw. „wsadzie do kotła” i liczbie uczniów, nie obejmują rzeczywistej skali wydatków. W sytuacji, gdy liczba uczniów korzystających z wyżywienia w szkołach wzrośnie zmieni się skala przedsięwzięcia. Doprowadzi to do konieczności zatrudnienia nowych pracowników, zakupu dodatkowych urządzeń, a także zwiększy koszty mediów – co nie zostało uwzględnione przez projektodawców. Podobnie współpraca z firmami cateringowymi będzie droższa, co projektodawcy zauważyli, wspominając o zwiększonych wydatkach i zwiększeniu zamówień u lokalnych producentów.

W funkcjonującym systemie pomocy społecznej istnieją już narzędzia pomocy żywnościowej dla potrzebujących (w tym dzieci). Jest to chociażby rządowy program „Posiłek w szkole i w domu” na lata 2024-2028 ustanowiony uchwałą Rady Ministrów z 23 sierpnia 2023 r., który wydaje się wystarczający. Jeśli zaś chodzi o problem stygmatyzacji uczniów z gorzej sytuowanych rodzin, należy zauważyć, że sam fakt korzystania przez część uczniów z bezpłatnych posiłków w ramach Programu, to zaledwie jedna z wielu przesłanek świadczących o tym, że rodzina danego ucznia może mieć problemy finansowe. Umożliwienie równego dostępu do nieodpłatnego posiłku nie zatrać różnic na tle majątkowym, widocznych chociażby w codziennym ubiorze czy stylu życia dzieci i ich rodziców. Można natomiast rzeczywiście zastanowić się nad wprowadzeniem rozwiązań pozaprawnych, które minimalizowałyby ryzyko, że grono rówieśnicze ma informację, o tym, że część uczniów korzysta z bezpłatnych posiłków.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich
Andrzej Płonka